



อนาคตมุ่งเป็น
ชัดเจนโปร่งใส
ฝึกไม่เรียนรู
ระบบทำงาน
จัดการเป็นทีม

Future Focus
Integrity
Readiness to learn
System Approach
Teamwork

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) Health Systems Research Institute (HSRI)

ชั้น 4 อาคารสุขภาพแห่งชาติ เลขที่ 88/39 ถนนติวานนท์ 14 ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ : 0 2027 9701 โทรสาร : 0 2026 6822

4th Floor, National Health Building, 88/39 Tiwanon 14 Road, Muang District, Nonthaburi 11000 Thailand

Tel. +66 2027 9701 Fax: +66 2026 6822 Website : www.hsri.or.th E-mail : hsri@hsri.or.th, sarabun@hsri.or.th

สำนักงาน ก.พ.ร.
รับที่ 09218
วันที่ - 4 พ.ย. 2565
เวลา 11.21 น.

ที่ สวรส.๐๑.๑/ ๑๕๕

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน เลขาธิการ ก.พ.ร.

- | | | |
|------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|
| สิ่งที่ส่งมาด้วย | ๑. เอกสารประกอบการพิจารณาข้อหารือ | จำนวน ๑ ชุด |
| | ๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (วาระลับ) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ | จำนวน ๑ ชุด |
| | ๓. บันทึกความเห็นฝ่ายกฎหมายของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข | จำนวน ๑ ชุด |
| | ๔. เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง | จำนวน ๑ ชุด |

ด้วย คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในการประชุม (วาระลับ) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ มีมติให้นำประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจ่ายสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นให้แก่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ทหารือต่อคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน สำนักงาน ก.พ.ร. นั้น

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจึงขอเสนอประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเพื่อคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน ได้โปรดพิจารณา ดังนี้

๑. คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะสามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ ได้หรือไม่

๒. คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะสามารถใช้สิทธิตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ ได้หรือไม่

๓. หากคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขไม่สามารถดำเนินการตาม ๑. หรือ ๒. ได้ และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเงินเดือนเต็มขั้นสูงแล้วนั้น คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะจ่ายเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ หรือจะสามารถดำเนินการประการใดได้

โดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้จัดทำและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

โทร ๐ ๒๐๒๗ ๙๗๐๑ ต่อ ๙๐๔๑ , ๐ ๙๕๔๘๙ ๐๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๐๒๖ ๖๘๒๒

ประสานงาน ณัฐญา ศิลปอนันต์

เอกสารประกอบการพิจารณาข้อหาหรือ

๑. ข้อหาหรือ

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ขอหาหรือประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะสามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

๒. คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะสามารถใช้สิทธิตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

๓. หากคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขไม่สามารถดำเนินการตาม ๑. หรือ ๒. ได้ และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเงินเดือนเต็มขั้นสูงแล้วนั้น คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะจ่ายเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ หรือจะสามารถดำเนินการประการใดได้

๒. สรุปข้อเท็จจริง

สัญญาจ้างปฏิบัติงานผู้อำนวยการ สวรส. (วาระที่ ๒) เลขที่ บค.๑๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ข้อ ๔.๑ กำหนดว่า “ผู้ว่าจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตกลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...”

ประกอบกับผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเงินเดือนเต็มขั้นสูงของอัตราเงินเดือนผู้อำนวยการองค์การมหาชนกลุ่มที่ ๒ แล้ว

๓. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดให้ “ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี”

๓.๒ คณะรัฐมนตรีมีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เห็นชอบหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชนไว้ว่า โครงสร้างค่าตอบแทนของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ประกอบด้วย

ค่าตอบแทนรวม = ค่าตอบแทนพื้นฐาน (๑๐๐% + ๒๕%) + ค่าตอบแทนผันแปร (๒๕%)

- ค่าตอบแทนพื้นฐาน คือ เงินเดือนประจำ และสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นตัวเงินและจ่ายเป็นรายเดือน เช่น ค่าพาหนะ ค่าประกันสังคม เป็นต้น โดยมีอัตราไม่เกิน ๒๕% ของเงินเดือนประจำ

- ค่าตอบแทนผันแปร คือ ค่าตอบแทนพิเศษที่ขึ้นกับผลปฏิบัติงาน อัตราไม่เกิน ๒๕% ของเงินเดือนประจำ

๔. ความเห็นของคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในการประชุม (วาระลับ) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน มีความเห็นเป็นดังนี้

๑. สัญญาจ้างปฏิบัติงานผู้อำนวยการ สวรส. ที่กำหนดว่า “ผู้ว่าจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตกลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนด

อัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...” เห็นว่าไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจต้องมีการแก้ไขสัญญาจ้าง

๒. พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้นานแล้ว จึงไม่มีการกำหนดให้ผู้อำนวยการ สวรส. มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือน ซึ่งกฎหมายองค์การมหาชนหน่วยงานอื่นๆ ในปัจจุบันมีการกำหนดให้ผู้อำนวยการองค์การมหาชนมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนด้วย

๓. ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นโอกาสที่ สวรส. จะได้ทบทวนเรื่องสิทธิประโยชน์อื่นๆนอกเหนือจากเงินเดือนของผู้อำนวยการ สวรส.

๔. สวรส. เป็นองค์การมหาชนกลุ่ม ๒ ซึ่งผู้อำนวยการ สวรส. มีฐานเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท หาก สวรส. ขยับเป็นองค์การมหาชนกลุ่ม ๑ ผู้อำนวยการ สวรส. จะสามารถขยับฐานเงินเดือนเป็น ๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท

.....

รายงานการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (วาระลับ)

ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕

วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา ๑๖.๐๐-๑๗.๑๕ น.

ณ ห้องประชุมสุปัญญา สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ชั้น ๔ อาคารสุขภาพแห่งชาติ

5

กรรมการ/ อนุกรรมการ ที่ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

10

15

20

25

30

35

เริ่มประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๖ วาระลับ

เนื่องจากประธานกรรมการติดภารกิจ ที่ประชุมเลือกนายจุลพงษ์ ทวีศรี รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
เป็นประธานในที่ประชุม ขอให้มีเฉพาะกรรมการที่อยู่ในที่ประชุมและกรรมการที่ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
5 เท่านั้นเป็นผู้พิจารณา และนายนพพร ชื่นกลิ่น เลขานุการ ขออนุญาตออกจากที่ประชุมในการพิจารณาวาระ
๖.๑ และ ๖.๒ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และขออนุญาตให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอยู่ในที่ประชุม โดย
ไม่อนุญาตให้บันทึกการประชุม

๖.๑ หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข วาระที่ ๒ ปีที่ ๑

10

15

20

25

5

10

15

20

25

30

5

10

15

ลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

ฝ่ายเลขานุการขอหารือเพิ่มเติม ในประเด็นที่สัญญาจ้างปฏิบัติงานผู้ว่าราชการ สวรส. กำหนดว่า “ผู้ว่าจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตกลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...”

คณะกรรมการ สวรส. จะสามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

หากประเด็นปัญหาตามที่ฝ่ายเลขานุการหารือยังไม่เป็นที่ยุติ คณะกรรมการ สวรส. สามารถมอบหมายฝ่ายเลขานุการให้หารือต่อสำนักงาน ก.พ.ร. ต่อไปได้

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑. สัญญาจ้างปฏิบัติงานผู้ว่าราชการ สวรส. ที่กำหนดว่า “ผู้ว่าจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตกลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...” เห็นว่าไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจต้องมีการแก้ไขสัญญาจ้าง

๒. พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่บัญญัติไว้นานแล้ว จึงไม่มีการกำหนดให้ผู้ว่าราชการ สวรส. มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากเงินเดือน ซึ่งกฎหมายองค์การมหาชนหน่วยงานอื่นๆ ในปัจจุบันมีการกำหนดให้ผู้ว่าราชการองค์การมหาชนมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากเงินเดือนด้วย

๓. ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นโอกาสที่ สวรส. จะได้ทบทวนเรื่องสิทธิประโยชน์อื่นนอกเหนือจากเงินเดือนของผู้ว่าราชการ สวรส.

๔. สวรส. เป็นองค์การมหาชนกลุ่ม ๒ ซึ่งผู้ว่าราชการ สวรส. มีฐานเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท หาก สวรส. ชยับเป็นองค์การมหาชนกลุ่ม ๑ ผู้ว่าราชการ สวรส. จะสามารถชยับฐานเงินเดือนเป็น ๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๕. เห็นสมควรหารือต่อคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน (กพม.) สำนักงาน ก.พ.ร. ใน ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการ สวรส. จะสามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการ สวรส. จะสามารถใช้มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ว่าราชการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ หากคณะกรรมการ สวรส. ไม่สามารถดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ได้ และผู้ว่าราชการ สวรส. เงินเดือนเต็มขั้นสูงแล้วนั้น คณะกรรมการ สวรส. จะจ่ายเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ หรือจะสามารถดำเนินการประการใดได้

มติที่ประชุม มอบหมายฝ่ายเลขานุการให้หารือสำนักงาน ก.พ.ร. ต่อไป ในประเด็นที่คณะกรรมการเสนอ

คณะกรรมการฯ ได้มีการรับรองมติที่ประชุมวาระที่ ๖.๒ ในที่ประชุม

40

๖.๓ การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

5

10

15

20

5

10

5

10

15

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๕ น.

20

นายธีรรัช กันตามระ จัดทำรายงานการประชุม
นายวิช สุนทรอาจารย์ ตรวจสอบรายงานการประชุมวาระ ๖.๑ และ ๖.๒
นายพัลลภ ศักดิ์โสภณกุล ตรวจสอบรายงานการประชุมวาระ ๖.๓

บันทึกความเห็นฝ่ายกฎหมายของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการ สวรส. จะสามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

ผู้อำนวยการ สวรส. ทำสัญญาจ้างกับ สวรส. เพื่อเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน เป็นสัญญาทางปกครอง¹ ซึ่งมีข้อกำหนดในสัญญาว่า “ผู้ว่าจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตกลงจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗...” ฝ่ายกฎหมายเห็นว่าการใช้สิทธิตามสัญญาจ้างผู้อำนวยการ สวรส. ซึ่งเป็นสัญญาทางปกครองนั้น ต้องปฏิบัติภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในฐานะกฎหมายเฉพาะเป็นสำคัญ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์กลางในการกำหนดกรอบอัตราเงินเดือนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน

ซึ่งหลักการใช้กฎหมายปกครองต้องใช้ตามกฎหมายเฉพาะก่อนจึงจะปรับใช้ตามกฎหมาย/หลักเกณฑ์ทั่วไป ตามประเด็นปัญหาจึงต้องวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะในการกำหนดเงินเดือนให้ผู้อำนวยการ สวรส. ก่อนว่ากำหนดขอบเขตไว้เพียงใด ลำดับถัดมาจะพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ จึงจะวินิจฉัยในประเด็นการใช้สิทธิตามสัญญาจ้างในเรื่องการจ่ายประโยชน์ตอบแทนอื่นให้ผู้อำนวยการ สวรส.

ดังนั้น มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดให้ “ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี” เกี่ยวกับมาตรานี้ สวรส. เคยหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า “คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นนอกจากเงินเดือน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่าให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี หรือตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชนได้หรือไม่”

คณะกรรมการกฤษฎีกา² ได้ให้ความเห็นว่า “ต้องพิจารณาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขฯ เมื่อมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้เฉพาะเงินเดือนเท่านั้น ประกอบกับเงินเดือนไม่หมายรวมถึงเงินค่าตอบแทนอื่นด้วย เนื่องจากเงินเดือนเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในช่วงเวลาที่ตกลงกัน ส่วนเงินรางวัลประจำปีเป็นกรณีที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างอันเนื่องมาจากในปีนั้น ๆ มีผลประกอบการที่ดี จึงจ่ายให้เพื่อเป็นรางวัลส่วนมติคณะรัฐมนตรีตามข้อหารือเป็นเพียงหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการองค์การมหาชนใช้ประกอบการพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของ

¹ เทียบเคียงตามคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๗/๒๕๖๓

² เรื่องเสรีจที่ ๑๕๖/๒๕๕๖

ผู้อำนวยการองค์การมหาชนตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน ซึ่งบัญญัติว่าให้ คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น เมื่อมาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นหรือค่าตอบแทนอื่นแก่ผู้อำนวยการ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผล การปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการฯ ได้”

ฝ่ายกฎหมายเห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีขอบเขตว่าคณะกรรมการ สวรส. มีอำนาจกำหนด เฉพาะเงินเดือนให้ผู้อำนวยการ สวรส. เท่านั้น ไม่มีอำนาจกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่น ส่วนจะกำหนด เงินเดือนให้ผู้อำนวยการ สวรส.เท่าใดนั้น พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็น กฎหมายเฉพาะมิได้กำหนดไว้ จึงต้องพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งใช้กับ องค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติเฉพาะด้วย คณะกรรมการ สวรส. จึงมีอำนาจกำหนดเงินเดือนให้ ผู้อำนวยการ สวรส. ในกรอบ ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท

แม้ว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ จะมีการกำหนดว่าผู้อำนวยการมี โครงสร้างค่าตอบแทน ประกอบด้วย

ค่าตอบแทนรวม = ค่าตอบแทนพื้นฐาน (๑๐๐% + ๒๕%) + ค่าตอบแทนผันแปร (๒๕%)

ค่าตอบแทนพื้นฐาน คือ เงินเดือนประจำ และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นตัวเงินและจ่ายเป็น รายเดือน เช่น ค่าพาหนะ ค่าประกันสังคม เป็นต้น โดยมีอัตราไม่เกิน ๒๕% ของเงินเดือนประจำ

แต่กฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีสิทธิได้รับเฉพาะเงินเดือนประจำ ๑๐๐% จึงไม่อาจกำหนดให้ ผู้อำนวยการ สวรส. ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นที่เป็นตัวเงินและจ่ายเป็นรายเดือน เช่น ค่าพาหนะ ค่า ประกันสังคม เป็นต้น โดยมีอัตราไม่เกิน ๒๕% ของเงินเดือนประจำ หรือค่าตอบแทนผันแปร ๒๕% ได้

หากเทียบเคียงกับองค์การมหาชนอื่น เช่น สำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๕ แห่ง พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า “เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการให้ คณะกรรมการบริหารกำหนดตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด” จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีการบัญญัติให้ เลขาธิการ สช. ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นได้

ดังนั้น การใช้สิทธิตามสัญญาจ้างผู้อำนวยการ สวรส. ที่ต้องใช้สิทธิตามขอบเขตที่ พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ฝ่ายกฎหมายมีความเห็นว่า คณะกรรมการ สวรส. ไม่สามารถใช้สิทธิตามสัญญาจ้างกำหนด สิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ มีสิทธิเฉพาะกำหนดอัตราเงินเดือน ๑๐๐% ตามกรอบบัญชีเงินเดือนผู้อำนวยการองค์การมหาชนกลุ่ม ๒ ตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการ สวรส. จะสามารถใช้มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้หรือไม่

ด้วยเหตุผลที่ได้พิจารณาตามประเด็นที่ ๑ แล้ว ฝ่ายกฎหมายจึงเห็นว่าคณะกรรมการ สวรส. ไม่สามารถใช้มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ สวรส. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้

ประเด็นที่ ๓ หากคณะกรรมการ สวรส. ไม่สามารถดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ได้ และผู้อำนวยการ สวรส. เงินเดือนเต็มขั้นสูงแล้วนั้น คณะกรรมการ สวรส. จะจ่ายเป็นอย่างอื่นได้หรือไม่ หรือจะสามารถดำเนินการประการใดได้

หากพิจารณาตามโครงสร้างค่าตอบแทน ประกอบด้วย

ค่าตอบแทนรวม = ค่าตอบแทนพื้นฐาน (๑๐๐% + ๒๕%) + ค่าตอบแทนผันแปร (๒๕%)

ฝ่ายกฎหมายเห็นว่าแม้ผู้อำนวยการ สวรส. จะเงินเดือนเต็มขั้นสูงแล้ว คณะกรรมการ สวรส. ก็ไม่อาจจ่ายเป็นอย่างอื่นนอกเหนือเงินเดือนประจำได้ (ไม่อาจจ่ายส่วน ๒๕%) รวมทั้งไม่อาจกำหนดหรือดำเนินการประการใดภายใต้โครงสร้างค่าตอบแทนตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ได้

ลงชื่อ.....


(นางสาวณัฐญา ศิลปอนันต์)

นิติกรอาวุโส

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

- รายงานการประชุมคณะกรรมการ สวรส. (วาระลับ) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕
- คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๗/๒๕๖๓
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๖
- หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๔.๑/๑๒๓๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๗
- คำพิพากษาศาลปกครองกลางหมายเลขดำที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๑๓๘๒/๒๕๖๑

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๗/๒๕๖๓

ศาลปกครองเชียงใหม่

ศาลแรงงานภาค ๕

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องกรมการบริหารการพัฒนาพิงคนครปฏิบัติหน้าที่แทน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาพิงคนคร ที่ ๑ สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) ที่ ๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดอาญาและผิดวินัยร้ายแรง ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงาน พร้อมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายจากการขาดรายได้ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นองค์การมหาชน ซึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ และมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออก โดยเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงว่า มีมูลความผิดอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การมหาชนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคแรก ที่เป็นกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับมาตรการในการปราบปรามการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทางวินัย คำสั่งลงโทษไล่ออกดังกล่าว จึงมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องสิ้นสุดสถานภาพการเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการระงับหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดีโดยตรง จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องโดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้แย้งเขตอำนาจศาลปกครองว่า ข้อพิพาทในคดีนี้เป็นประเด็นเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยอันเป็นผลมาจากสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงาน ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าสถานะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นองค์การมหาชน ซึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ และมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง การลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ย่อมเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจทางปกครอง ไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา นอกจากนี้มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ และให้การดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี ซึ่งลักษณะดังกล่าวไม่อาจพบได้ในการดำเนินงานของนิติบุคคลเอกชน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จ้างผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานในหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างตามกฎหมายเอกชน แต่มีลักษณะเป็นข้อตกลงที่ให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นนิติสัมพันธ์ตามกฎหมายมหาชน เข้าลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ข้อพิพาทตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) อันจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงาน

เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง

การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐)

มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นนอกจากเงินเดือน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี หรือตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ได้หรือไม่

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข มีภารกิจในการบริการสาธารณะเช่นเดียวกับองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีลักษณะเป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติเฉพาะ ซึ่งการจะพิจารณาว่าคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการฯ ได้หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขฯ เมื่อมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้เฉพาะเงินเดือนเท่านั้น ประกอบกับเงินเดือนไม่หมายรวมถึงเงินค่าตอบแทนอื่นด้วย เนื่องจากเงินเดือนเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในช่วงเวลาที่ตกลงกัน ส่วนเงินรางวัลประจำปีเป็นกรณีที่น่ายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างอันเนื่องมาจากในป็นั้น ๆ มีผลประกอบการที่ดี จึงจ่ายให้เพื่อเป็นรางวัลฯ ส่วนมติคณะรัฐมนตรีตามข้อหารือเป็นเพียงหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการองค์การมหาชนใช้ประกอบการพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชนตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ ซึ่งบัญญัติว่า ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น เมื่อมาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นหรือค่าตอบแทนอื่นแก่ผู้อำนวยการ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการฯ ได้

ด่วนที่สุด

ที่ นร 1204.1 / 1234



สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

12 ตุลาคม 2547

เรื่อง การปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ
องค์การมหาชน และหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของ
ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๓๓๓๓ ที่ นร 0604/12852
ลงวันที่ 8 กันยายน 2547

ด้วยคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2547 ได้มีมติเห็นชอบ
การปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การ
มหาชน/และหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ
กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน/ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ (ก.พ.ร.) เสนอ และคณะรัฐมนตรีเห็นควรให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้กับหน่วยงาน
ของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะซึ่งมีภารกิจในการให้บริการสาธารณะเช่นเดียวกับ
องค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 รวม 8 แห่ง

สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอเรียนชี้แจงรายละเอียดหลักเกณฑ์การกำหนดอัตรา
เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน และหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ย
ประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการของ
องค์การมหาชน ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ
องค์การมหาชน

1.1 โครงสร้างค่าตอบแทนของผู้อำนวยการองค์การมหาชน ประกอบด้วย

| | | | | |
|--------------|---|------------------|---|-----------------|
| ค่าตอบแทนรวม | = | ค่าตอบแทนพื้นฐาน | + | ค่าตอบแทนผันแปร |
| | | (100% + 25%) | | (25%) |

(1) ค่าตอบแทนพื้นฐาน หมายถึง เงินเดือนประจำ (base salary) และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายเป็นตัวเงิน (cash allowance) และจ่ายเป็นรายเดือน เช่น ค่าพาหนะ ค่าประกันชีวิตหรืออุบัติเหตุ ค่าประกันสังคม เงินสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้มีอัตราไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินเดือนประจำ

(2) ค่าตอบแทนผันแปร หมายถึง ค่าตอบแทนพิเศษที่ขึ้นกับผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ (performance-based pay) คิดเป็นอัตราไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินเดือนประจำ ซึ่งเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานสิ้นปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

1.2 การกำหนดค่าตอบแทนพื้นฐาน : เงินเดือนประจำ ให้กำหนดจกค่างานบนพื้นฐานของกลุ่มองค์การมหาชนที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1 พัฒนาและดำเนินการตามนโยบายสำคัญของรัฐเฉพาะด้าน
 - กลุ่มที่ 2 บริการที่ใช้เทคนิควิชาการเฉพาะด้าน หรือ สหวิทยาการ
 - กลุ่มที่ 3 บริการสาธารณะทั่วไป
- ซึ่งแต่ละกลุ่มให้กำหนดอัตราเงินเดือนผู้อำนวยการองค์การมหาชน ดังนี้

| กลุ่ม | อัตรา(ขั้นต่ำและขั้นสูง)ต่อเดือน (บาท) |
|------------|----------------------------------------|
| กลุ่มที่ 1 | 100,000 - 300,000 |
| กลุ่มที่ 2 | 100,000 - 250,000 |
| กลุ่มที่ 3 | 100,000 - 200,000 |

1.3 ก.พ.ร. เป็นผู้มีอำนาจในการประเมินค่างานและพิจารณาจัดกลุ่มองค์การมหาชน ทั้งนี้ สำหรับการจัดองค์การมหาชนในกลุ่มที่ 1 ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

1.4 ให้คณะกรรมการขององค์การมหาชน เป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบในการกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ ตามช่วงอัตราค่าตอบแทน ตามการจัดกลุ่มขององค์การมหาชน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล

2. หลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน

2.1 ให้รัฐมนตรีผู้กำกับดูแลเป็นผู้พิจารณากำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ ตามช่วงอัตราเบี้ยประชุม ตามการจัดกลุ่มขององค์การมหาชน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม เช่นเดียวกับ การกำหนดอัตราค่าตอบแทนผู้อำนวยการองค์การมหาชน

2.2 กำหนดอัตราเบี้ยประชุมกรรมการตามกลุ่มขององค์การมหาชน ดังนี้

| กลุ่ม | อัตรา(ขั้นต่ำและขั้นสูง)ต่อเดือน (บาท) |
|------------|----------------------------------------|
| กลุ่มที่ 1 | 6,000 - 20,000 |
| กลุ่มที่ 2 | 6,000 - 16,000 |
| กลุ่มที่ 3 | 6,000 - 12,000 |

2.3 ให้กำหนดอัตราเบี้ยประชุมของคณะกรรมการองค์การมหาชน ดังนี้

- (1) กรรมการ ให้ได้รับในช่วงของอัตราต่อเดือน ตามกลุ่มขององค์การมหาชน
- (2) ประธานกรรมการ ให้ได้รับในอัตราสูงกว่ากรรมการร้อยละ 25
- (3) อนุกรรมการ ให้ได้รับเป็นรายเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่เกิน ครึ่งหนึ่งของอัตราเบี้ยประชุมกรรมการ
- (4) ประธานอนุกรรมการ ให้ได้รับในอัตราสูงกว่าอนุกรรมการร้อยละ 25
- (5) ที่ปรึกษาของคณะกรรมการ ให้ได้รับในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่สูงเกินกว่าอัตราเบี้ยประชุมกรรมการ
- (6) ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ในองค์การ ไม่ได้รับเบี้ยประชุม

ทั้งนี้ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเหมาจ่ายเป็นรายเดือน เฉพาะเดือนที่มีการประชุม และบุคคลนั้นได้เข้าร่วมประชุมด้วย

2.4 ให้คณะกรรมการขององค์การมหาชนแต่ละแห่ง เป็นผู้พิจารณา กำหนดค่าเบี้ยประชุมของ คณะอนุกรรมการ และที่ปรึกษา

2.5 การกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่น ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเฉพาะในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานขององค์การมหาชน เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ ฯลฯ ในอัตราที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนระดับ 10 ส่วน อนุกรรมการให้ได้รับในอัตราที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนระดับ 9 ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง

3. เงื่อนไขของการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้บริหาร

3.1 ให้องค์การมหาชนกำหนดกรอบวงเงินรวมสำหรับค่าใช้จ่ายค่านบุคลากรสำหรับองค์การมหาชน เช่น เงินเดือน ค่าตอบแทน เบี้ยประชุม เป็นต้น ไว้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินอุดหนุนประจำปี หากองค์การมหาชนใดไม่สามารถดำเนินการให้อยู่ในกรอบวงเงินดังกล่าวได้ ให้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณากรณีเป็นกรณี ๆ ไป

3.2 ในการสรรหาผู้อำนวยการขององค์การมหาชน ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลและคณะกรรมการ องค์การมหาชนกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ทั้วชีวิต ผลผลิต ตลอดจนกรอบวงเงินค่าตอบแทน

แล้วแจ้งให้ ก.พ.ร. ทราบก่อนประกาศรับสมัครผู้อำนวยการ ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใส และเพื่อประโยชน์
ในการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานต่อไปด้วย

3.3 การกำหนดอัตราค่าตอบแทนพื้นฐานในส่วนของเงินเดือนประจำในระยะเริ่มแรกไม่ควร
กำหนดไว้ให้ใกล้เคียงกับขั้นสูงสุด เพื่อให้สามารถปรับอัตราค่าตอบแทนดังกล่าวได้ตามผลงานเป็น
ระยะ ๆ ตลอดอายุสัญญา

3.4 ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลองค์การมหาชน และ ก.พ.ร. ตรวจสอบและติดตามผลการ
ดำเนินงานขององค์การมหาชนต่าง ๆ หากองค์การมหาชนใดไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ ไม่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่าง
แท้จริง หรือมีความซ้ำซ้อนกัน ให้พิจารณายุบเลิกหรือปรับปรุงแก้ไขต่อไป

4. การบังคับใช้หลักเกณฑ์ทั้งสอง

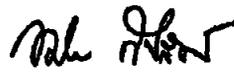
4.1 ให้หลักเกณฑ์ทั้งสองมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ

4.2 สำหรับองค์การมหาชนที่มีผู้อำนวยการองค์การมหาชนปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาอยู่แล้ว
และได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าอัตราตามที่หลักเกณฑ์ใหม่กำหนด ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลรับไป
ดำเนินการจัดทำข้อตกลงกับผู้ผู้อำนวยการองค์การมหาชนที่ยังไม่หมดสัญญาจ้างและได้รับเงินเดือน
สูงกว่าหลักเกณฑ์ใหม่ โดยอาจนำส่วนต่างของเงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมกับเงินเดือนใหม่ไปจ่ายเป็น
เงินตอบแทนในลักษณะอื่น เช่น เงินรางวัล เป็นต้น

5. ให้ใหม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์สาธารณะสูงสุดอยู่ในองค์การมหาชนกลุ่มที่ 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ



(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

ภารกิจการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการ

โทร. 0 2359 9984

โทรสาร 0 2281 8121



คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๘/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๘ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้ฟ้องคดี
 { นายพงษ์พิสุทธิ์ จงอุดมสุข
 { โดยนางสาวผ่องพิสุทธิ์ จงอุดมสุข ผู้เข้าแทนที่คู่กรณีผู้ถึงแก่ความตาย ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งตามกฎหมายผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจะมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ผู้ถูกฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข รวมสองวาระติดต่อกัน วาระแรกตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ และวาระที่สองตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ในระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขวาระแรก คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมากและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นวาระที่ ๒ (พฤษภาคม ๒๕๕๓



ยื่นอุทธรณ์

๓๖

ยื่นทางศาลฎีกา/ถึงเมษายน ...

18 ๑๑ 2561

ถึงเมษายน ๒๕๕๖) โดยคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๙ ของเงินเดือนปัจจุบัน ได้รับเงินเดือนเดือนละ ๑๗๘,๒๑๕ บาท และพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนอื่นให้ผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในอัตราเท่ากับร้อยละ ๙ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี นอกจากนั้น ในการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นตามที่คณะอนุกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเสนอ ต่อมา นายมงคล ณ สงขลา กรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขและในฐานะประธานอนุกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในฐานะประธานกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการขึ้นเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือนปัจจุบัน และให้จ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในอัตราร้อยละ ๑๒ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว มีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๔.๓/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า เห็นชอบให้มีการขึ้นเงินเดือนผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือนปัจจุบันตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ตามมติของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำหรับค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) ให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขพิจารณาทบทวนอีกครั้งว่าคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินดังกล่าวหรือไม่ โดยให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้เกิดความชัดเจน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือที่ สวรส. ๑๐๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ หารือต่อเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และหนังสือที่ สวรส. ๑๓๘๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหนังสือที่ นร ๑๒๐๘/๙๒๓ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ตอบข้อหารือว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจในการกำหนดค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) ของผู้ถูกฟ้องคดี โดยต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนผันแปรที่กำหนดไว้ในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้ความเห็นตามบันทึกเรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๖ ว่า มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้



/ผู้อำนวยการ ...

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานหรือค่าตอบแทนอื่นไว้ ไม่ว่าจะเป็นการบัญญัติโดยชัดเจนหรือบัญญัติในลักษณะที่อาจหมายความว่ารวมถึงการให้ผู้อำนวยการมีสิทธิได้รับเงินในลักษณะดังกล่าว จึงเห็นว่าการคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขไม่มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖๒,๐๐๐ บาท กับไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗๖,๕๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๓๘,๕๕๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนอื่น (ค่าตอบแทนพื้นฐานในอัตราร้อยละ ๒๕ โดยคิดจากฐานเงินเดือน) นอกจากเงินเดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นเงินจำนวน ๕๒๘,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๕๒๘,๐๐๐ บาท และตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๓๕๒,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าตอบแทนอื่น ๑,๔๐๘,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑,๗๔๖,๕๕๐ บาท กับทั้งผู้ถูกฟ้องคดียังต้องรับชดใช้ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ได้รับเงินไปจนถึงวันฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐๙,๑๖๑.๒๕ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยไม่มีสิทธิจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๕๕,๗๑๑.๒๕ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินดังกล่าวไปโดยไม่มีสิทธิรับและปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ ผู้ถูกฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว เนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี ภายในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือทวงถามแล้วแต่เพิกเฉยไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระ จึงฟ้องคดีนี้ต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑,๘๕๕,๗๑๑.๒๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข



๒ วาระติดต่อกัน กล่าวคือ วาระแรก เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ และวาระที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขนั้น คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงหลักเกณฑ์กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ผู้อำนวยการองค์การมหาชน และการปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอ โดยทั้งนี้ กรณีองค์การมหาชนที่ผู้อำนวยการได้รับอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นสูงกว่าหลักเกณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ ให้รัฐมนตรีที่กำกับดูแลรับไปดำเนินการเจรจาจัดทำข้อตกลงกับผู้ผู้อำนวยการที่ยังอยู่ในอายุสัญญาจ้าง โดยอาจนำส่วนต่างของเงินเดือนที่ได้รับเดิมกับเงินเดือนตามอัตราใหม่ ไปจ่ายเป็นเงินตอบแทนในลักษณะอื่น เช่น เงินรางวัล เป็นต้น โดยให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นไปใช้กับหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ ซึ่งมีภารกิจในการให้บริการสาธารณะเช่นเดียวกับองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๔.๑/๑๒๓๔ เรื่อง การปรับปรุงหลักเกณฑ์กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ผู้อำนวยการองค์การมหาชน และหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการขององค์การมหาชน ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข แจ้งให้ทราบหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ผู้อำนวยการองค์การมหาชน ในส่วนของโครงสร้างค่าตอบแทน ซึ่งประกอบด้วย ค่าตอบแทนรวม = ค่าตอบแทนพื้นฐาน (๑๐๐% + ๒๕%) + ค่าตอบแทนผันแปร (๒๕%) ซึ่งค่าตอบแทนพื้นฐาน หมายถึง เงินเดือนประจำและประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายเป็นตัวเงินและจ่ายเป็นรายเดือน เช่น ค่าพาหนะ ค่าประกันชีวิตหรืออุบัติเหตุ ค่าประกันสังคม เงินสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น โดยให้มีอัตราไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของเงินเดือนประจำ สำหรับค่าตอบแทนผันแปร หมายถึง ค่าตอบแทนพิเศษที่ขึ้นกับผลการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการ คิดเป็นอัตราไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของเงินเดือนประจำ ซึ่งเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสิ้นปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนพื้นฐาน ประเภทเงินเดือนประจำของผู้ผู้อำนวยการองค์การมหาชน ให้กำหนดจากค่างานบนพื้นฐานของกลุ่มองค์การมหาชน ที่แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ พัฒนาและ



/ดำเนินการ ...

ดำเนินการตามนโยบายสำคัญของรัฐเฉพาะด้าน กำหนดอัตราเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท กลุ่มที่ ๒ บริการที่ใช้เทคนิควิชาการเฉพาะด้าน หรือสหวิทยาการ กำหนดอัตราเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๕๐,๐๐๐ บาท และกลุ่มที่ ๓ บริการสาธารณะทั่วไป กำหนดอัตราเงินเดือน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้คณะกรรมการขององค์การมหาชนเป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบในการกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามช่วงอัตราตอบแทนตามการจัดกลุ่มขององค์การมหาชน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล ซึ่งคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้ออกข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยกำหนดให้ตำแหน่งผู้อำนวยการเป็นพนักงานประเภทผู้บริหารวิชาการ และมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพตามภาวะเศรษฐกิจ เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง หรือเงินเพิ่มพิเศษอย่างอื่น โดยให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ตามข้อ ๖ ของข้อบังคับดังกล่าว ซึ่งเดิมไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษสำหรับพนักงานและลูกจ้างของผู้ฟ้องคดี แต่รัฐบาลโดยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้ดำเนินการจ่ายเงินรางวัลตามผลการปฏิบัติงาน (โบนัส) ของส่วนราชการและมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเคยปฏิบัติงานในสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติทราบแนวนโยบายดังกล่าวมาโดยตลอด และเมื่อมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการบริหารคณะบุคคล จึงเสนอเรื่องนี้ให้คณะกรรมการพิจารณาในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขให้ความเห็นชอบ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขออกข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยการจัดตั้งเครื่องสถาบันของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๑ และคณะกรรมการมีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบให้พนักงานและลูกจ้างเครื่องสถาบันมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามการประเมินผลงานองค์กร โดยให้คณะกรรมการเครื่องสถาบันแต่ละแห่งเป็นผู้พิจารณาไม่เกินอัตราที่สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้รับตามหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดของกรมบัญชีกลาง โดยในการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ คณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้นายมงคล สงขลา นางสุวรรณีย์ คำมัน และนางจรี วิจิตรวาทการ เป็นคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพิจารณาต่อวาระการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขของผู้ถูกฟ้องคดี และในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๓



/คณะกรรมการ ...

คณะกรรมการมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีผ่านการประเมินในเกณฑ์ดีถึงดีมาก และดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นวาระที่ ๒ นอกจากนั้น ยังเห็นชอบให้ขึ้นเงินเดือนจากเดิมอีกร้อยละ ๙ ของเงินเดือนปัจจุบัน และพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนอื่นในอัตราเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท กับทั้งเห็นชอบให้ได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในอัตราเท่ากับร้อยละ ๙ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี จะเห็นได้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานและพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการเสนอของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข โดยอัตราที่กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในปีถัดมา คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้มอบหมายคณะกรรมการชุดเดิมเป็นคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวมีการประชุมพิจารณาหลายครั้ง และได้ข้อสรุปในการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเสนอ จึงเห็นว่า การที่คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขกำหนดหลักเกณฑ์ให้มีการประเมินผลงานประจำปีและจ่ายค่าตอบแทนอื่น และค่าตอบแทนพิเศษตามผลงาน (bonus) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นั้น เป็นการดำเนินการตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการและเป็นพนักงานของผู้ฟ้องคดี จึงมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น และค่าตอบแทนอื่น รวมทั้งค่าตอบแทนพิเศษ (bonus) และเป็นการได้รับค่าตอบแทนโดยสุจริต สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีความเห็นว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขไม่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนอื่นหรือค่าตอบแทนพิเศษ (bonus) ให้แก่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข นั้น เป็นการพิจารณาเฉพาะมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในรอบความหมายของคำว่าเงินเดือนเท่านั้น โดยมีได้พิจารณาหลักการของพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกมาภายหลัง และมีได้พิจารณามติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง จึงไม่อาจนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมาอ้างในภาพรวมในคดีนี้ได้ เพราะจะเกิดความไม่เป็นธรรม ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งถึงผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖



/ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี ...

ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคำตอบแทนพื้นฐานครั้งสุดท้ายตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว จึงเป็นการกล่าวหาที่ปราศจากหลักฐาน ไม่สามารถรับฟังได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจกล่าวอ้างข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๖ และข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยการจัดตั้งเครือสถาบันของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากข้อบังคับทั้งสองฉบับมีลำดับต่ำกว่าพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบังคับดังกล่าวออกมาใช้บังคับกับพนักงานและลูกจ้างของผู้ฟ้องคดี ไม่นำมาใช้กับผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดชัดเจนว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้บริหารด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ซึ่งข้อเท็จจริงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขพิจารณาบททวนและหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินจำนวนดังกล่าวหรือไม่ ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือตอบข้อหารือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖๒,๐๐๐ บาท และไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗๖,๕๘๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๓๘,๕๘๐ บาท รวมทั้งไม่มีสิทธิได้รับคำตอบแทนอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ นอกจากนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีหมดวาระการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอรับบำเหน็จตามข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยบำเหน็จพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๘ จากผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีหารือเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหนังสือตอบข้อหารือว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันมีสิทธิได้รับคำตอบแทนอื่น มีเพียงเฉพาะให้อำนาจเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้บริหารด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ประกอบกับเงินเดือนไม่หมายความรวมถึงเงินคำตอบแทนอื่นด้วย เนื่องจากเงินเดือนเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในช่วงเวลาที่ตกลงกัน คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจึงไม่อาจพิจารณาจ่ายบำเหน็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้



/ปรากฏตาม ...

ปรากฏตามหนังสือที่ นร ๑๒๐๘/๔๕ เรื่อง การจ่ายค่าบำเหน็จของอดีตผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ การตอบข้อหารือดังกล่าว จึงเป็นการยืนยันสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีไว้อย่างชัดเจนว่ามีสิทธิเพียงได้รับเงินเดือนเท่านั้น โดยไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นอีก ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมาแล้ว ๑ วาระ ย่อมต้องทราบข้อกฎหมายดังกล่าวเป็นอย่างดี ประกอบกับเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินโบนัสประจำปีและเงินค่าตอบแทนอื่น โดยไม่รอความชัดเจนถึงสิทธิในการรับเงิน จึงเป็นการไม่สุจริตผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีเรียกคืนเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๑,๘๕๕,๗๔๑.๒๕ บาท รวมดอกเบี้ย ซึ่งแบ่งได้เป็น ๒ ส่วน ส่วนแรก เป็นเงินค่าตอบแทนจำนวน ๑,๔๐๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ส่วนที่สอง เป็นเงินค่าตอบแทนผันแปร จำนวน ๓๓๘,๕๔๐ บาท แบ่งเป็นเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑๖๒,๐๐๐ บาท และเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๗๖,๕๔๐ บาท ซึ่งเงินทั้งหมดผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปโดยถูกต้องและสุจริต เป็นไปตามมติคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ที่มีการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วมีมติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีผลงานอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก จึงให้ขึ้นเงินเดือนร้อยละ ๘ และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นในอัตราเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท และให้ได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (Bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในอัตราเท่ากับร้อยละ ๘ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี กับทั้งในการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นตามที่คณะอนุกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานเสนอ รวมตลอดถึงมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ หนังสือตอบข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเหตุการณที่เกิดขึ้น ภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และเห็นว่าความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นการพิจารณาเฉพาะความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีได้พิจารณาหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าตอบแทนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีได้พิจารณามติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง จึงไม่อาจนำความเห็นดังกล่าวมาอ้างในภาพรวม



/ในคดีนี้ ...

ในคดีนี้ได้ สำหรับข้อบังคับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นการออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้คณะกรรมการสามารถกำหนดเงินเดือน เพื่อสนับสนุนหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนของบุคลากรในสถาบันที่ครอบคลุมค่าตอบแทนอื่นด้วย การได้รับค่าตอบแทนอื่นของผู้ถูกฟ้องคดีเกิดขึ้นก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงมีเหตุผลและความชอบธรรมเป็นไปตามหลักสุจริตตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ในขณะที่เสนอเรื่องการรับเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่น และค่าตอบแทนตามผลงานของผู้ถูกฟ้องคดีต่อที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทราบหรือมีข้อสงสัยใด ๆ เลยว่า ความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้บริหารองค์การมหาชนอาจจะขัดแย้งกัน การพิจารณาเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่มีการพิจารณาการดำรงตำแหน่งในวาระที่ ๒ ของผู้ถูกฟ้องคดี การพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน และคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๔.๑/๑๒๓๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยคณะกรรมการหลายท่านในคณะกรรมการทั้งสองคณะเป็นข้าราชการระดับสูงมีประสบการณ์สูงในราชการไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดมีข้อเคลือบแคลงสงสัยว่าจะมีความขัดแย้งกันกับความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีเองก็ไม่ทราบหรือมีข้อสงสัยใด ๆ ว่าจะมีการขัดแย้งกันดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อศาลในชั้นใต้สวนว่า ภายหลังจากคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีมติอนุมัติการขึ้นค่าตอบแทนให้ผู้ถูกฟ้องคดีในครั้งแรก มีการขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้อนุมัติแล้ว สำหรับการเรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดี ภายหลังจากได้รับหนังสือตอบข้อหารือของคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีการดำเนินการใด ๆ หรือมีหนังสือเรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดี จนกระทั่งมีหนังสือที่ สวรส. ๑๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖



/เรียกเงิน ...

เรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดี โดยก่อนได้รับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๔๐๑/๐๒๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากับนักกฎหมายหลายท่านแล้ว ได้รับคำตอบมาหลายทาง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าตัดสินใจ ในขณะที่ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการกฤษฎีกา จนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข จนกระทั่งมีผู้อำนวยการท่านใหม่ จึงปรึกษากับนักกฎหมาย และมีหนังสือที่ สวรส. ๑๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้ถ้อยคำต่อศาลในชั้นใต้สวนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ๒ วาระ และรักษาการในตำแหน่งจนถึงช่วงประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดีทราบความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแจ้งมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งส่งตรงมาถึงผู้ฟ้องคดี ขณะเดียวกันเมื่อเสนอเรื่องการขึ้นเงินเดือนและเงินโบนัสต่อคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ซึ่งคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีการทักท้วง จึงเชื่อโดยสุจริตว่าดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นองค์การมหาชนจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขรับผิดชอบบริหารจัดการกิจการของผู้ฟ้องคดีให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข รวม ๒ วาระ วาระแรกตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ วาระที่สองตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ และรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัย



ระบบสาธารณสุขในวาระแรก คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๓ ปี โดยมีผลงานอยู่ในระดับดีถึงดีมากและเห็นชอบให้ ผู้ถูกฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นวาระที่สอง นอกจากนั้น คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้พิจารณาขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ในอัตราร้อยละ ๙ ของเงินเดือนปัจจุบัน ๑๖๓,๕๐๐ บาท เท่ากับ ๑๗๘,๒๑๕ บาท และพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนอื่น (allowance) ในอัตราเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท รวมทั้งเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในอัตราเท่ากับร้อยละ ๙ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและ ค่าตอบแทนอื่น ตามที่คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเสนอ คือ ให้ขึ้นเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือน ปัจจุบัน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ และให้จ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในอัตราร้อยละ ๑๒ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี เมื่อมีการเสนอการขึ้นเงินเดือน ของผู้ถูกฟ้องคดีไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นว่า การพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เมื่อคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีมติเห็นชอบให้มีการขึ้นเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือนปัจจุบัน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้แก่ผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ถือเป็นการพิจารณามีมติให้ความเห็นชอบตามอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๗ ที่บัญญัติให้ต้องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขจึงเห็นชอบให้มีการขึ้นเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือนปัจจุบันได้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้แก่ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขตามมติ เห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขดังกล่าว สำหรับในส่วนที่ คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีมติเห็นชอบให้ผู้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบ สาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่น (ค่าตอบแทนตามผลงาน bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในอัตราร้อยละ ๑๒ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปีนั้น ตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข



/มีอำนาจ ...

มีอำนาจที่จะพิจารณาให้ได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
พิจารณาทบทวนอีกครั้งว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่น (ค่าตอบแทนตาม
ผลงาน bonus) ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้หรือไม่ หรือมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย
ระเบียบ หรือข้อบังคับใด หากคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขยังคงยืนยันว่า
มีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่น
(ค่าตอบแทนตามผลงาน bonus) ได้ตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในฐานะผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขอให้ผู้ฟ้องคดีเสนอเรื่องขอหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา
เพื่อพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ ตามหนังสือที่ สวรส. ๑๐๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕
และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการมีหนังสือที่ นร ๑๒๐๘/๕๒๓ ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๕๕ ตอบข้อหารือว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจ
กำหนดค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) ของผู้อำนวยการ โดยต้องดำเนินการตาม
หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนขั้นใหม่ที่กำหนดไว้ในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗
กันยายน ๒๕๔๗ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้หารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาตามหนังสือที่
สวรส. ๑๓๙๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่
นร ๐๙๐๑/๐๒๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งตอบข้อหารือดังกล่าวปรากฏตามบันทึก
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจีที ๑๕๖/๒๕๕๖ เรื่องการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ
ตามผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขความว่า มาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการ
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานหรือค่าตอบแทนอื่นไว้ จึงเห็นว่า
คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขไม่มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผล
การปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขได้ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว
ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ต่อมา วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีพ้นจาก
ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าชอรับเงินบำเหน็จ
จากผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีโดยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขคนใหม่ (ศาสตราจารย์
นายแพทย์สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล) เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีฐานะเป็นพนักงานของผู้ฟ้องคดี



จึงไม่สามารถ ...

จึงไม่สามารถจ่ายบำเหน็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การมหาชนอื่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จ จึงมีหนังสือที่ สวรส.๑๐๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ หรือคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อขอความชัดเจนกรณีดังกล่าวระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือที่ สวรส. ๑๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอให้คืนเงินโบนัส เงินค่าตอบแทนพื้นฐานและดอกเบี้ย รวมทั้งสิ้น ๑,๘๕๕,๗๔๑.๒๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว แต่เพิกเฉย ต่อมา สำนักงาน ก.พ.ร. มีหนังสือที่ นร ๑๒๐๘/๔๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือของผู้ฟ้องคดีว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่น มีเพียงเฉพาะให้อำนาจเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ประกอบกับเงินเดือนไม่หมายรวมถึงเงินค่าตอบแทนอื่นด้วย เนื่องจากเงินเดือนเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในช่วงเวลาที่ตกลงกัน คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจึงไม่อาจพิจารณาจ่ายค่าบำเหน็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ และผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๘๕๕,๗๔๑.๒๕ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ความปรากฏต่อศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีมีคำขอลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑ ขอให้ศาลเรียกทายาทของผู้ถูกฟ้องคดีเข้ามาแทนที่ ศาลมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรียกนางสาวผ่องพิสุทธิ์ จงอุดมสุข ทายาท ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ถูกฟ้องคดีเข้ามาแทนที่ผู้ถูกฟ้องคดีผู้ถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินค่าตอบแทนอื่นนอกจากเงินเดือนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปแล้วให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งด้วยตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และมาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการ



/ด้วยความเห็นชอบ ...

ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขรวม ๒ วาระ วาระแรกตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ วาระที่สองตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ และรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในวาระแรก คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของผู้ฟ้องคดี มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดี ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๓ ปี และเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเป็นวาระที่สอง นอกจากนั้น ยังได้พิจารณาขึ้นเงินเดือน ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๙ ของเงินเดือนปัจจุบัน พิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ในอัตราเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท รวมทั้งเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อมา ในการประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข มีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นอีกครั้ง โดยให้ขึ้นเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือนปัจจุบัน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ และให้จ่ายค่าตอบแทน ตามผลงาน (bonus) สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในอัตราร้อยละ ๑๒ ของรายจ่ายเงินเดือนทั้งปี ซึ่งมีติดงกล่าวมาจากการเสนอของผู้ถูกฟ้องคดี โดยกล่าวอ้างมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ ที่เห็นชอบการปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราเงินเดือนและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการองค์การมหาชน และหลักเกณฑ์การกำหนดเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการของ องค์การมหาชน ตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอ โดยการปรับปรุง ระบบค่าตอบแทนให้มีค่าตอบแทนอื่นซึ่งประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ค่าตอบแทนพื้นฐานและ ค่าตอบแทนผันแปรตามผลงาน และคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ กับหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติเฉพาะซึ่งมีภารกิจในการให้บริการสาธารณะ เช่นเดียวกับองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ รวม ๘ แห่ง ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย ก็ตาม แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวยอมนำมาใช้บังคับกับผู้ถูกฟ้องคดี ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจึงมีอำนาจแต่เพียงกำหนดอัตราเงินเดือนของ



/ผู้ถูกฟ้องคดี ...

ผู้ถูกฟ้องคดีด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจในการกำหนดเงินค่าตอบแทนอื่นนอกจากเงินเดือน อันได้แก่ เงินโบนัสประจำปี และเงินค่าตอบแทนพื้นฐานโดยคิดจากฐานเงินเดือนแต่อย่างใด มติของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนอื่นนอกจากเงินเดือน จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินโบนัสและเงินค่าตอบแทนพื้นฐานที่ได้รับไป ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวรวมเป็นเงิน ๑,๘๕๕,๗๔๑.๒๕ บาท จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ ซึ่งตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๕๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งตอบข้อหารือของผู้ฟ้องคดี ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๖ เรื่อง การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ว่า มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข มีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานหรือค่าตอบแทนอื่นไว้ จึงเห็นว่า คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ไม่มีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษตามผลการปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงอาจดำเนินการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้ประโยชน์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาสูงสุดของผู้ฟ้องคดี การเสนอให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเรียกเงินคืนจากตน จึงไม่อาจเป็นไปได้ ต่อมาเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้อำนวยการ และการรักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำขอรับเงินบำเหน็จ ผู้ฟ้องคดีโดยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขคนใหม่ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล) เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีฐานะเป็นพนักงานของผู้ฟ้องคดี จึงไม่สามารถจ่ายบำเหน็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้



/แต่อย่างไรก็ตาม ...

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การมหาชนอื่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขอรื้อต่อ ก.พ.ร. ต่อมา สำนักงาน ก.พ.ร. มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือของผู้ฟ้องคดีว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบ สาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับ ค่าตอบแทนอื่น มีเพียงเฉพาะให้อำนาจเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ประกอบกับเงินเดือนไม่หมายรวมถึงเงินค่าตอบแทนอื่นด้วย เนื่องจากเงินเดือนเป็นการจ่ายเพื่อตอบแทนการทำงานในช่วงเวลาที่ตกลงกัน คณะกรรมการ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขจึงไม่อาจพิจารณาจ่ายค่าบำเหน็จให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ กรณีจึง อาจถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วย กฎหมายและเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดี อย่างช้าในวันที่มีหนังสือหารือต่อ ก.พ.ร. คือ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรียกให้ ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่ง ทางปกครองนั้น นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจอ้างความเชื่อโดยสุจริตได้ เพราะเหตุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีควรจะได้หารือปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณา ของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า เชื่อโดยสุจริตว่าตน มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอื่นตามมติคณะรัฐมนตรี จึงเป็นกรณีผู้ถูกฟ้องคดีได้รู้ถึงความไม่ชอบ ด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รื้อนั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่าง ร้ายแรง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในการคืนเงินที่ได้รับไปเต็มจำนวน ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินโบนัสประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นเงินจำนวน ๑๖๒,๐๐๐ บาท ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นเงินจำนวน ๑๗๖,๕๕๐ บาท และ ได้รับเงินค่าตอบแทนพื้นฐาน ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นเงิน จำนวน ๕๒๘,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงิน จำนวน ๕๒๘,๐๐๐ บาท และตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๓๕๒,๐๐๐ บาท รวมเงินโบนัสและเงินค่าตอบแทนพื้นฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ จากผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๔๖,๕๕๐ บาท ในกรณีนี้ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะรับเงินดังกล่าวไป



/ปรากฏว่า ...

ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ สวรส. ๑๖๐๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในขณะนั้นได้รับเงินค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) ตามที่คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขเสนอ และผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วจึงมีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๔.๓/๒๔๓๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขทราบในเบื้องต้นแล้วว่า พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีอำนาจที่จะพิจารณาให้ค่าตอบแทนตามผลงาน (bonus) ได้ โดยให้คณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขพิจารณาทบทวนอีกครั้ง ทั้งนี้ หากยืนยันว่ามีอำนาจกำหนดให้ผู้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขมีสิทธิได้รับ ก็ให้ผู้ฟ้องคดีเสนอเรื่องขอหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายต่อไป ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขย่อมทราบถึงคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว และการที่มีหนังสือขอหารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่กลับรับเงินค่าตอบแทนดังกล่าวไปโดยไม่รอความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อประกอบการพิจารณาก่อน พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่ไม่สุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีในการรับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว ซึ่งมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้ผู้รับทรัพย์สินไว้เป็นลาภมิควรได้เป็นเงินจำนวนหนึ่งต้องคืนเงินเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เป็นกรณีรับไว้โดยสุจริต เมื่อกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าตอบแทนดังกล่าวไปโดยไม่สุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินที่ได้รับไปแล้วให้แก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน รวมเงินโบนัสและเงินค่าตอบแทนพื้นฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับจากผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๔๖,๕๘๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยของเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับไว้เป็นลาภมิควรได้จากผู้ถูกฟ้องคดีต่อเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือที่ สวรส. ๑๓๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอให้คืนเงินโบนัส เงินค่าตอบแทนพื้นฐานและดอกเบี้ย รวมทั้งสิ้น ๑,๘๕๕,๗๔๑.๒๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีรับหนังสือดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่เพิกเฉยไม่ชำระ จึงเป็นกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เพราะเจ้าหนี้เตือนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัด



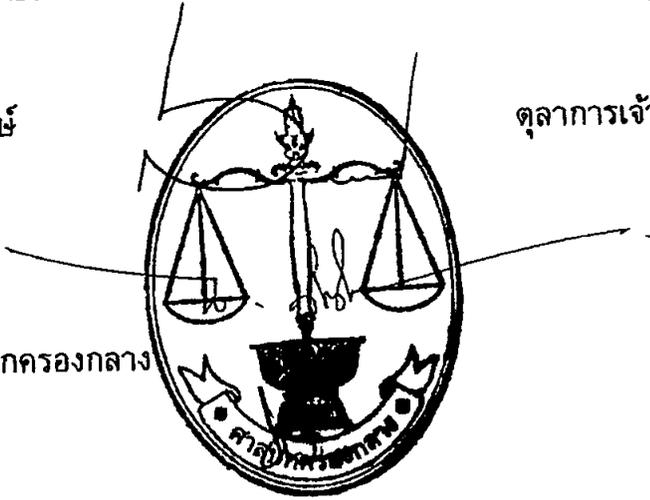
นับแต่วันครบกำหนดให้ชำระ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๑,๗๔๖,๕๘๐ บาท นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดเป็นต้นไป ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้องวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ รวม ๓ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๗๖.๖๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๔๗,๖๕๖.๖๕ บาท

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑,๗๔๗,๖๕๖.๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๗๔๖,๕๘๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระให้เสร็จสิ้น ภายใน ๖๐ วัน นับแต่คดีถึงที่สุด กับให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายสยาม วัฒนะมงคลรักษ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายฉัตรชัย นิติกัดดี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายอิทธิพล ทศนา
ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายมานิช นามเดช



สมหมาย อุดมวงศ์
นางอภิญญา อุดมวงศ์
เจ้าพนักงานคดีปกครอง
๑๑ 2561